

Formandens beretning ved generalforsamling i landsforeningen

Martin A. Hansen

Liselund Højskole 20.04.2024

I essaysamlingen *Tanker i en skorsten*, gemmer sig et lille essay betitlet: "Hos Hin Enkelte". Martin A. Hansen tager os her med på vandring hen over Assistens Kierkegaard på Nørrebro, København. "[H]er ligger mange Medlemmer af forrige Aarhundredes Aandshieraki (...): Rasmus Rask, Poul Martin Møller, Mynster, Martensen, Madvig, H.C. Ørsted, Kierkegaard, H.C. Andersen."

Martin A Hansen betragter det forhold, at disse store, deres mægtige åndsgerninger til trods, nu hviler under uanselige og beskedne gravmæler. H.C. Andersen har nærmest ingen plads, og Kierkegaard selv, står nærmest jorden, som "det nederste medlem af Hosekræmmerslægten."

"Der skal [lyder det nu videre] nok komme Entusiaster, som faar en Komminssion nedsat, der skal gøre det til en Nationalsag at rejse monumentale Mindesmærker over disse Døde, H.C. Andersen og Kierkegaard, hvis Betydning som Tænker stadig vokser. Thi saadan hædrer man da sine Store i Udlandet, og hvad maa Fremmede ikke tænke, naar de besøger Assistens! Men gid det dog maa gaa den Kommission som de fleste Kommisioner, at det intet bliver til. Over disse enkle Grave er der noget fint og ædelt, man ikke møder i et Mausolæum."

Når jeg vælger at fremhæve dette stykke, er det fordi det inviterer os til at stille spørgsmålet: Hvordan bærer vi os her i landsforeningen ad i bestræbelsen på at mindes netop Martin A. Hansens liv og værk?

Søger vi at oprejse monumenter i håbet om, at det døde materiale vil vidne for os. Eller griber vi den sag, der også var forfatterens og driver den videre? Jeg tror godt vi i Landsforeningen Martin A. Hansen kan være stolte af at drive på selve sagen.

Vi fået opført en mindestue – *Lille Salum* – her på Liselund, fyldt af forunderlige genstande fra forfatterens liv, men her skues der ikke kun tilbage. Her kommer adskillige besøgende og tager en tanke med sig videre ud i tiden. Her samles ildsjæle om fordybelsen i forfatterskabet med henblik på udbredelse af væsentlige spørgsmål og refleksioner om eksistensen, tilværelsen, menneskelivet – til opmuntring også for fremtidige generationer.

På digterruten nær forfatterens hjemstavn, hvor de store plancher er rejst, kommer stadigt mange besøgende forbi. Ikke kun for at drømme sig tilbage til det, der var engang, men også for her at forundres over det landskab, der stadig er – dette under ledsagelse af ord og tanker fra Martin A. Hansens forfatterskab.

Det er alment kendt, at helgener fejres på deres dødsdag. I Landsforeningen dyrker vi ikke helgener, men fastholder Martin A. Hansens fødselsdag d. 20. August som et vigtigt højdepunkt i året. Denne dags betydning blev vi på en særlig måde mindet om, da vi i det forgangne år desværre måtte aflyse fejringen. Der er enighed om, at noget sådant ikke ønskes gentaget.

Som en vigtig brik i udbredelsen af kendskabet til Foreningen og forfatterskabet står vores hjemmeside. Det er derfor en stor glæde, at vi for nyligt har kunnet præsentere en opdatering af hjemmesiden, som gør den overskuelig og lettere tilgængelig. Vi sætter i den sammenhæng stor pris på vores samarbejde med Patrick Gammelmark.

Fra Hjemmesiden kan man også tilgå vores webshop, som sammen med den generelle boghandel drives på fornem vis af Signe Rössing.

I denne sammenhæng er det værd at konstatere at forfatterskabet stadig læses og studeres flittigt rundt i landet. For kun et par måneder siden udkom *Løgneren* endnu engang – dette i anledning af 75-året for denne udgivelse. For tiden arbejdes der også hen imod en antologi om Martin A Hansen med bidrag fra flere kendte kulturpersonligheder.

Endelig findes Martin A. Hansens navn og temaer fra forfatterskabet ofte nævnt, når der rundt i det ganske land inviteres til seminarer og foredrag.

I bestyrelsen gør vi vores bedste for at fremme Landsforeningens sag. Vi oplever en glæde ved at mødes og et frugtbart samarbejde, hvor alle byder ind. Især nyder vi som bestyrelse godt af samarbejdet med Liselund, der bidrager med særdeles, fornemmer rammer omkring vores arbejde. En særlig tak skal lyde til hver enkelt som i løbet af det forgangne år har taget sin tørn i bestyrelsen. Tak for samarbejdet.

Som nævnt havde *Løgneren* forleden 75-års jubilæum. I den forbindelse konkluderede Emil Leth Beithler ganske rigtig i Weekendsavisen (15. marts 2024), at vi stadig ikke er færdige med at læse og forstå dette værk. Lad os med denne konstatering se fremad i Landsforeningen og konkludere, at der stadig venter meget godt arbejde forude. Tiden har ikke brug for at vi bygger et mausoleum, men at vi griber sagen og udbreder den til inspiration og til dannelse – ikke mindst for de næste generationer.

På bestyrelsens vegne

Søren Thomsen, konstitueret formand